

Република Србија
ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
15-Прж.бр.28301/25
30.01.2026. године
Београд

Република Србија
Регулаторно тело за електронске медије
Београд
Број: 1216/2024/2
Датум: 09.03.2026

Прекршајни апелациони суд у Београду, у већу састављеном од судија: Драгице Бараћ, председника већа, Ане Капор и Нешић Драгана, чланова већа, са судијским помоћником Слађаном Јовановић, као записничарем, у прекршајном предмету против окривљеног правног лица “Прва телевизија д.о.о. Београд” са седиштем у Београду, због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 8 Закона о оглашавању, два прекршаја из члана 78 став 1 тачка 14 Закона о оглашавању, три прекршаја из члана 78 став 1 тачка 15 Закона о оглашавању, прекршаја из члана 78 став 1 тачка 32 Закона о оглашавању и прекршаја из члана 78 став 1 тачка 33 Закона о оглашавању, и окривљеног одговорног лица у правном лицу Павловић Катарине из Београда, због прекршаја из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 8 Закона о оглашавању, два прекршаја из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 14 Закона о оглашавању, три прекршаја из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 15 Закона о оглашавању, прекршаја из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 32 Закона о оглашавању и прекршаја из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 33 Закона о оглашавању, одлучујући о жалби браниоца окривљених, адвоката Крмењак Слободана из Београда, која је изјављена против пресуде Прекршајног суда у Београду 119 Пр.бр. 47919/24 од 24.07.2025. године, а на основу члана 100 став 3, члана 102 став 2, члана 155 и члана 270 Закона о прекршајима (“Сл. гласник РС” број 65/2013, 13/2016, 98/2016-одлука УС, 91/2019, 91/2019-др. закон и 112/2022-одлука УС) у нејавној седници већа која је одржана дана 30.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Усвајањем жалбе браниоца окривљеног правног лица “Прва телевизија д.о.о. Београд” са седиштем у Београду, и окривљеног одговорног лица у правном лицу, Павловић Катарине из Београда, а поступајући и по службеној дужности, УКИДА СЕ пресуда Прекршајног суда у Београду 119 Пр.бр. 47919/24 од 24.07.2025. године, и предмет враћа првостепеном суду на поновни поступак и одлуку.

Образложење

Пресудом првостепеног прекршајног суда окривљено правно лице је оглашено одговорним за прекршаје из члана 78 став 1 тачка 8 Закона о оглашавању, а окривљено одговорно лице у правном лицу је оглашено одговорним за прекршаје из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 8 Закона о оглашавању, који су ближе описани у изреци исте пресуде, под тачком 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, и 8, за које су им утврђене новчане казне, и то

окривљеном правном лицу у износу од по 300.000,00 динара, а окривљеним одговорном лицу у правном лицу у износу од по 50.000,00 динара, па су им за прекршаје у стицају, на основу члана 45 став 2 тачка 2 Закона о прекршајима, изречене јединствене новчане казне, и то окривљеном правном лицу у износу од 2.400.000,00 динара, а окривљеним одговорним лицима у правном лицу у износу од по 300.000,00 динара. Окривљени су обавезани да на име трошкова прекршајног поступка плате паушални износ од по 2.000,00 динара. Поступак је вођен по захтеву Регуларног тела за електронске медије, број 1216/2024 од 04.07.2024. године.

Против првостепене пресуде бранилац окривљених је благовремено изјавио жалбу, побијајући исту пресуду због битне повреде одредаба прекршајног поступка, непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о прекршајним санкцијама. Наводи да је првостепени суд приликом доношења побијане пресуде начинио битну повреду одредаба прекршајног поступка и то на тај начин што је погрешно применио одредбе Закона о прекршајима, конкретно одредбу члана 182, јер је водио поступак по неуредном захтеву за покретање прекршајног поступка, који не садржи чињенични опис радње из које произилази правно обележје прекршаја и друге околности потребне да би се прекршај што тачније одредио, нашта су окривљени указивали и у писаној одбрани. Даље истиче да постоји недостатак како у захтеву тако и у самој пресуди, а који се огледа у непостојању тачно наведеног времена и места наведеног извршења прекршаја, при чему цитира члан 11 и члан 12 Закона о прекршајима. На крају побија и одлуку о санкцијама, указујући на члан 43 и члан 50 Закона о прекршајима, па предлаже другостепеном суду да првостепену пресуду укине и врати предмет првостепеном суду да у поновном поступку утврди све околности које су изнете у жалби, отклони процесне недостатке и правилно утврди чињенично стање.

Пошто је размотрио поднету жалбу и испитао првостепену одлуку у смислу навода у жалби, а и по службеној дужности у смислу одредбе члана 272 Закона о прекршајима, овај суд је нашао да ожалбену пресуду ваља укинути.

Ово са разлога што је првостепени суд доношењем ожалбене пресуде учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264 став 1 тачка 14 Закона о прекршајима, о којој повреди овај суд води рачуна по службеној дужности сходно члану 272 став 1 тачка 1 наведеног закона, која повреда се огледа у томе што је изрека побијане пресуде неразумљива, те и учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264 став 2 тачка 3 Закона о прекршајима, која је била од утицаја на доношење законите и правилне пресуде, која повреда се огледа у томе што одлука нема разлози о одлучним чињеницама, а дати разлози су нејасни, на шта се основано жалбом браниоца окривљених указује, те и основано указује да чињенично стање није у потпуности и правилно утврђено.

Наиме, изреком ожалбене пресуде првостепени прекршајни суд је окривљено правно лице и окривљено одговорно лице у правном лицу огласио одговорним, под тачком 1 изреке, што је Прва телевизија д.о.о. Београда, са седиштем у Земуну, у телевизијском програму који се емитује под скраћеним идентификационим знаком "ПРВА", противно одредби члана 21 став 3 Закона о оглашавању, у данима назначеним у алинејама 1) до 9) овога става, у дечјим емисијама Лагалица, приказане су огласне поруке неприкладне за дечији узраст, односно за узраст малолетника у време и на начин описан у продужетку сваке тачке (ради се о огласним порукама више банака), чиме би окривљено правно лице учинило прекршај из члана 78 став 1 тачка 8 Закона о оглашавању, а окривљено одговорно лице у правном лицу прекршај из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 8 Закона о оглашавању.

Првостепени суд, изреком пресуде, окривљено правно лице оглашава одговорним да је учинило наведени прекршај из члана 78 став 1 тачка 8 Закона о оглашавању, а окривљено одговорно лице у правном лицу прекршај из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 8 Закона о оглашавању, и под тачком 2 изреке, а да су исти учинили поступивши противно члану 29 став 1 Закона о оглашавању, те и под тачком 3 изреке, а да су исти учинили поступивши противно члану 29 став 1 тачка 20 Закона о оглашавању, под тачком 4 изреке, а да су исти учинили поступивши противно члану 33 став 4 Закона о оглашавању, под тачком 5 изреке, а да су исти учинили поступивши противно члану 33 став 5 Закона о оглашавању, под тачком 6 изреке, а да су исти учинили поступивши противно члану 35 став 1 Закона о оглашавању, под тачком 7 изреке, а да су исти учинили поступивши противно члану 65 став 2 Закона о оглашавању и под тачком 8 изреке, а да су исти учинили поступивши противно члану 66 став 4 Закона о оглашавању, која изрека првостепене пресуде је противречна сама себи, а што је чини неразумљивом, при неспорној чињеници да првостепени суд окривљене оглашава одговорним и то окривљено правно лице за 8 прекршаја из члана 78 став 1 тачка 8 Закона о оглашавању, а окривљено одговорно лице у правном лицу за 8 прекршаја из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 8 Закона о оглашавању, да су исте учинили поступајући противно различитим матријалним одредбама које под наведеним тачкама нису казнене по одредби члана 78 став 1 тачка 8 и став Закона о оглашавању, а што је све неразумљиво.

При томе првостепени суд у образложењу пресуде констатује да је ценећи изведене доказе како појединачно тако и у њиховој међусобној вези, као и на основу одбране окривљених, у смислу члана 92 Закона о прекршајима, у спроведеном прекршајном поступку неспорно утврђено да су окривљено правно лице и окривљено одговорно лице у правном лицу учинили прекршаје, и то окривљено правно лице прекршај из члана 78 став 1 тачка 8 Закона о оглашавању, два прекршаја из члана 78 став 1 тачка 14 Закона о оглашавању, три прекршаја из члана 78 став 1 тачка 15 Закона о оглашавању, прекршај из члана 78 став 1 тачка 32 Закона о оглашавању и прекршај из члана 78 став 1 тачка 33 Закона о оглашавању, а окривљено одговорно лице у правном лицу Павловић Катарина учинила прекршај из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 8 Закона о оглашавању, два прекршаја из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 14 Закона о оглашавању, три прекршаја из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 15 Закона о оглашавању, прекршај из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 32 Закона о оглашавању и прекршај из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 33 Закона о оглашавању, за које прекршаје и у уводу пресуде суд наводи да је поступао у прекршајном поступку против окривљеног правног лица и окривљеног одговорног лица у правном лицу, па је изрека противречна образложењу пресуде, чиме је првостепени суд учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264 став 2 тачка 2 Закона о прекршајима, која је била од утицаја на правилно и законито доношење пресуде.

Првостепени суд у образложењу ожалбене пресуде интерпретира писану одбрану окривљених, који су указивали на неуредност захтева за покретање прекршајног поступка, наводећи да су достављени извештај о неправилностима и Мониторинг – извештај једнострано акти подносиоца захтева који су сачињени искључиво у складу са унутрашњим процедурама и без икаквог учешћа окривљених, те их суд не може узети као веродостојан доказ, истичући да нису учинили прекршаје који им се стављају на терет, те да су у потпуности поступили у складу са својим обавезама прописаним Законом о оглашавању, при том се сагласивши да се у својству сведока саслуша Елизабета Симовић.

Суд након тога констатује да је у доказном поступку извршио увид у Извештај о неправилностима у вези са Законом о оглашавању за април 2024.године, број 951/2024 од 24.05.2024. године, у Мониторинг – извештај за период од 01.04.2024. године до 30.04.2024. године, у дозволу за пружање медијске услуге ПРВА, као и у ЦД-ове са снимцима телевизијског програма “ПРВА”, па да је ценећи изведене доказе како појединачно тако и у њиховој међусобној вези, као и на основу одбране окрвљених, у смислу члана 92 Закона о прекршајима, у спроведеном прекршајном поступку неспорно утврђено да су окрвљено правно лице и окрвљено одговорно лице у правном лицу учинили прекршаје за које се терете, при том не прихватајући одбрану окрвљених, јер је нашао да је срачуната на избегавање прекршајне одговорности, констатујући да је увидом у достављене видео снимке које је подносилац захтева доставио уз захтев за покретање прекршајног поступка, а који се односе на мај месец 2024. године, а који доказни материјал је достављен и окрвљенима, утврдио постојање свих неправилности које су предмет овог поступка, при чему не прихвата предлог да се изведе доказ саслушањем сведока Симовић Елизабете.

При томе, првостепени суд у образложењу пресуде не износи шта је то утврдио увидом у ЦД-ове са снимцима телевизијског програма “ПРВА”, већ само констатује да је увидом у достављене видео снимке које је подносилац захтева доставио уз захтев за покретање прекршајног поступка, а који се односе на мај месец 2024. године, утврдио постојање свих неправилности које су предмет овог поступка, али не наводи које неправилности је утврдио, нити констатује када је извршио увид у ЦД-ове са снимцима телевизијског програма “ПРВА”, о чему у списима нема доказа у виду констатације на записнику о извођењу доказа.

Имајући у виду наведено, чињеницу да првостепени суд није изводио друге доказе, нити је у вези дате одбране окрвљених у својству сведока саслушао Симовић Елизабету, чије саслушање су окрвљени предлагали, нити је саслушао службено лице подносиоца захтева које је прекршај обрадило, те и одбрану окрвљених при којој се остаје и у жалби, то је очито да у конкретном случају чињенично стање није потпуно и правилно утврђено, нашта се основано жалбом указује, па је са тог разлога ожалбена пресуда морала бити укинута, како због учињених битних повреда одредаба прекршајног поступка, тако и због непотпуно утврђеног чињеничног стања.

На крају се указује првостепеном суду да је одредбом члана 185 став 1 Закона о прекршајима, којим се регулише решење о покретање поступка, прописано, ако суд не одбаци захтев за покретање прекршајног поступка, донеће решење о покретању прекршајног поступка, а које решење о покретању прекршајног поступка, према одредби члана 185 став 2 наведеног закона, садржи означавање лица против кога се покреће прекршајни поступак и правну квалификацију прекршаја, а према ставу 3 наведене законске одредбе, ако је захтев поднесен против више лица или за више прекршаја, у решењу се морају назначити сва лица и правна квалификација за све прекршаје.

Одредбом члана 185 став 5 Закона о прекршајима је прописано да се поступак води само у погледу оног прекршаја и против оног окрвљеног на који се односи решење о покретању прекршајног поступка, осим у случају из члана 247 став 4 овог закона.

Решењем о покретању прекршајног поступка од 13.09.2024. године, које се налази у списима предмета, према окрвљенима је покренут прекршајни поступак, и то за окрвљено правно лице из члана 78 став 1 тачка 8, тачка 14, тачка 15 и тачка 33 Закона о оглашавању, а против окрвљеног одговорног лица у правном лицу за прекршај из

члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 8, тачка 14, тачка 15 и тачка 33 Закона о оглашавању, што се неспорно утврђује из наведеног решења.

Из наведеног произилази да првостепени суд није применио одредбе којима се одређује да ли има околности које искључују вођење прекршајног поступка, већ је окривљене огласио одговорним, како то утврђује из образложења пресуде, и за прекршај из члана 78 став 1 тачка 32 Закона о оглашавању, за правно лице а за одговорно лице у правном лицу за прекршај из члана 78 став 2 у вези става 1 тачка 32 Закона о оглашавању, а да против истих решењем од 13.09.2024. године, није покренуо поступак за наведени прекршај, што се неспорно утврђује увидом у наведено решење, те поступак у односу на наведени прекршај није могао водити, обзиром да није донето решење о покретању прекршајног поступка за исти прекршај, па је и са тог разлога побијана пресуда морала бити укинута.

Према томе, првостепени прекршајни суд ће у поновном поступку имати у виду примедбе изнете у образложењу овог решења, па ће отклонити констатоване битне повреде одредаба прекршајног поступка на које му је указано овим решењем, а у циљу утврђивања чињеничног стања ће позвати и у својству сведока саслушати Симовић Елизабету, те и позвати и саслушати службено лице подносиоца захтева које је прекршај обрадило, а извешће и доказ увида у ЦД сникак, о чему сачинити записник, при чему окривљенима дати могућност да се изјасне на доказе који их терете, и предмет доказивања свестрано расправити, па након оцене свих изведених доказа, које ће ценити сходно члану 92 Закона о прекршајима, новом одлуком одлучити у овој прекршајној ствари и исту изградити у свему у складу са законом, дати разлоге за сваку тачку одлуке, водећи рачуна о правилној примени материјалног права.

Са изложеног а на основу члану 275 Закона о прекршајима, одлучено је као у изреци овог решења.

Против овог решења жалба није дозвољена.

Решено у Прекршајном апелационом суду у Београду, под бројем 15-Прж.бр.28301/25, дана 30.01.2026. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

Драгица Бараћ

